

duktionen, der har været talt om, det er kun den Del, som gaar til Raffinaderierne. Den Del, der benyttes til Konsum uden Raffinering — og det er en meget stor Del, det er for de danske Sukkerfabrikker over Halvdelen, og for Andelsfabrikken i Nykøbing har jeg faaet oplyst, at det er omtrent en Trediedel af den hele Produktion —, har jo den højere Beskyttelse, som hviler paa Konsumsukker i det hele taget. Altsaa, den mindre Beskyttelse, som Talen var om før, er kun for en Del af Sukkerproduktionen, langtfra for den hele.

Finansministeren (Vilhelm Lassen):
Ærede Medlemmer, der have siddet i Toldudvalget, og ærede Medlemmer, der have læst de Andragender, som ere komne til Toldudvalget, baade dem, der have angaaet alle Toldlovens øvrige Positioner, og dem, der angaa den Sag, vi nu behandle, og ærede Medlemmer, som have paahørt de foregaaende Dages Forhandlinger, ville sikkert alle have faaet Indtrykket af, at vore Erhverv ere meget nervøse. Selv om man ved en forandret Lovgivning kun berører dem ganske lempeligt, reagere de voldsomt, og meget ofte oplever man, at de forskellige Sider af et Erhverv reagere paa ganske modsat Maade. Meget ofte oplever man, naar der røres ved en Sats for et Erhverv, at den Side af Erhvervet, som lever af at holde den udenlandske Vare ude, kommer og klager og siger, at dette er skadeligt, maaske ødelæggende for ham. Og saa oplever man samtidig, at den Side af Erhvervet, som lever af at føre den udenlandske Vare herind og konkurrerer med de indenlandske Fabrikata, kommer og siger ganske det samme: det er ogsaa ødelæggende for ham.

Det Ændringsforslag angaaende Sukkeret, som jeg har haft den Ære at forelægge for Udvalget, har for mig medført den Oplevelse, at alle de i Sukkeret interesserede Parter have erklæret, at dette var skadeligt for dem. De Parter, som levede af at holde det udenlandske Sukker ude, nemlig Sukkerfabrikkerne og Sukkerroedyrkerne, erklærede jo højlydt, at dette generede dem meget føleligt — ja, det ærede Medlem for Maribo (Chr. Reventlow) brugte jo meget stærke Ord i den Anledning. Købmændene, der have den mod-

satte Interesse, nemlig den at faa det udenlandske færdige Sukker herind i saa stor Masse som muligt, ere ogsaa ængstelige for det og erklære, at det vil skade dem, ja nogle have endogsaa sagt mig, at det var en meget stor Triumf for Fabrikkerne. Endelig Raffinadørerne, som leve af at føre det udenlandske Raasukker herind og derefter bearbejde det og sælge det som raffineret Sukker, ogsaa de klage over disse Bestemmelser og ere ængstelige for dem. Naar man har hørt paa alt dette og er gaaet hele Skalaen igennem og har hørt, at de, der ere knyttede til Erhvervet, og som have ganske modstaaende Interesser, have sagt, at dette ere de bange for, saa bliver man efterhaanden beroliget, thi man vil saa samtidig have en Følelse af, at det, der sker, naar man foretager en Forandring i Beskyttelsen for et saadant Erhverv, det er det, at de vedkommende, der ere interesserede deri, føle sig usikre og nervøse overfor det ny og ikke dømme ædrueligt om det, som kommer.

Jeg siger: Det er det, jeg har oplevet her med Hensyn til Sukkeret. Vi have set det samme med Hensyn til Toldlovens forskellige Positioner. Man har oplevet der, at overfor de forskellige Forslag, der have været stillede, ere baade Fabrikanter og Købmænd komne og have sagt, at det virkede næsten ødelæggende for dem begge. Om nogle Dage antager jeg, at vi ville høre i denne Sal, naar der bliver Tale om, at Vinhandlerne f. Eks. skulle sætte et Stempel paa en Flaske, akkurat som man sætter et Frimærke paa et Brev, at det da vil være ganske ødelæggende for deres Erhverv. Jeg tror, det er noget, som efterhaanden vil trænge ind i Bevidstheden hos ærede Medlemmer, at der er en Nervøsitet, der er saa stor, at man ikke skal lade sig paavirke for stærkt af den, og jeg vilde ogsaa med Hensyn til det foreliggende Forslag meget tilraade ærede Medlemmer ikke at lade sig for stærkt paavirke af de store Ord. Det er min bestemte Overbevisning, at hvis dette Forslag bliver vedtaget, saa ville Forholdene indenfor Sukkererhvervet saa nogenlunde roligt udvikle sig i det Spør, de ere i. Det er en Selvfølge, at Sukkerfabrikkerne ikke herefter ville kunne oplægge saa store Fonds, som de